

לחוף-לארץ. לחבריו ומשפחתו הסביר, "לפני שאני מחליט מה אעשה עם החיים שלי, אני צריך לראות קצת עולם." היה שולח גלויות מהרבה ארצות באירופה ויום אחד הודיע כי התחתן עם בחורה נחמדה. הגלויה היתה מדנמרק, שם נערכו הגשואים האזרחיים. הוא חזר עם אשתו הנוצרית ארצה, אבל אחרי חודשים ספורים נפרדו.

אף פעם לא סיפר מה בעצם קרה. תקור פה קצרה אחרי גירושיו, נרשם לאוניברסיטה, כפי שכל אחד ציפה שיעשה. התייחס ללמוד כמו משוגע. שוב, כבימי הקיץ בוקר, בלע ספרים לעשרות. כשאמו, רחל, התלוננה שהוא הורס את עצמו, הגיב ב"שקט: "אבל אמא, אני נהנה מזה!". כשנשאל למה הוא לומד דווקא פילוסופיה והיסטוריה של המזרח הרחוק ואפריקה, חייך ואמר: "כי זה מעניין, אני לומד בשביל לדעת, לא בשביל מקצוע. אולי פעם אתעסק במחקר, אבל בינתיים אני נהנה ללמוד, פשוט ללמוד".

האוצר

של אמא

אז מן אחכה אותו מאוד. היו לה תכשיטים שהוריש לה אביה הצורך. מספר דוד לוי: "יום אחד נכנס לה ג'וק בראש, שאם אורי רוצה ללמוד טוב ובשקט,

סרן הצנחנים

אורי לוי, שהשתחרר משירות קבע בצה"ל בדרגת סרן, זכה לדרגת סרן שלו במלחמת ששת הימים, כשהיה מפקד הפלוגה

שכבשה את חאן יונס. אחרי שלוש שנים שחי כאזרח, נקרא שוב לשירות צבאי כדי להעביר קורס צניחה לחיילי צבא זאיר. בצילום הוא נראה שני משמאל בתמונת הסיום של הקורס.

ביום: "אורי הוא דמות אופיינית לגיבור ישראלי בן זמננו. ההשכלה הרחבה שלו מצד אחד שלא הובילה אותו לשום מקום, הקאריירה הצבאית שנקטעה באיבה מצד שני, וכשלוון חיי נשואיו, הפכו אותו למתוסכל. כל פעם היה חוזר על המשפט לפיו טוב שהמציאו בעברית את המילה 'תיסכול'. הוא היה מודע לתיסכולו.

"התקיים בו מאבק מתמיד בין האינטלקט והכוח הפיזי הרב ששלט בו. גם כשהיה סטודנט היה צריך לתת פורקן לכוחו הפיזי, השתתף בנבחרת הספורט של האוניברסיטה והיה לאלוף הג'ודו של הסטודנטים".

בשעתו התנדב אורי להדריך נוער עבריין בבית-הכלא בתל-מונד. הוא היה נוסע לשם אחת לשבוע, בקביעות, חוזר מלא סיפוק על שהוא יכול להביא תועלת לנערים אומללים.

מה שנותר אפוף תעלומה הוא הפרק (המשך בעמוד 26)

שוב חזר אורי ללימודים, עמד בבחינות האוניברסיטה וקיבל תואר בי.איי. בפילוסופיה. ההיסטוריה של המזרח-הרחוק ואפריקה. "אבל הוא לא הסתדר עם אשתו" — מספר אביו. "נולדה להם ילדה אבל הם לא חיו טוב, לא יודע למה. אורי השאיר לה את הדידה והתחיל לשלם 450 לירות דמי מזונות לחודש וחזר לגור איתנו. הוא נעשה יותר שתקן, התחיל ללכת לכרם התימנים והציעו לו שותפות בדיסקוטק". לפי השמועה עמד אורי להיכנס כשותף בדיסקוטק עם עודד קפליצקי, שהיה חברו

אמר: "לאחר האולימפוס הרוחני באוניברסיטה לעומת האוורסט של צה"ל, אני נהנה להיות בין גברים פשוטים ובריאים של מפעל הנחשת. כאן עובדות הידיים ואצלי הצטברו הרבה שרירים שצריך לפרק אותם".

אבל היתה כבר לאורי חברה שהשאיר

המורה

לפני שלוש שנים, בהיותו באילת, הועסק אורי לוי כמורה במקצועות הגיאוגרפיה וההיסטוריה בבית-הספר התיכון באילת. תמונתו מתנוססת בתמונות המחזוריים.

עוד מתקופת גן הילדים. הם גדלו יחד והתרועעו גם כשכברו והפכו לגברים. ואז יום אחד, לפני 11 חודשים, נרצח עודד קפליצקי בצרור יריות של תת-מקלע עוזי שגורה לעברו, כשישב בחדר אחד עם אלמנתו של גואל תנעמי, שנרצח שנה קודם לכן, בשכונת שבוי.

בשנה האחרונה היה אורי לוי מדוכא ומוטרד. אשתו, שחיה בנפרד ממנו, עשתה לו בעיות עם דמי המזונות. כתוצאה מכך סירבה גם להתיר לו לראות את ילדתם. אורי לא הסתדר בשום עבודה קבועה. הוא קפץ מתעסוקה לתעסוקה. לפעמים כתב מאמרים בכתבי עת שונים. לפעמים עבד כמזעל בניין.

אמר עליו השבוע אחד מידידיו הקרובים

החתן: "אורי לוי ביום נשואיו ללנה קנטי, בתו של רופא תל-אביב. אלה היו נשואיו השניים של אורי, גם מאשתו השנייה הוא נפרד.

באוניברסיטה. שמה: לנה קנטי, בתו של ד"ר יעקב קנטי, רופא שיניים תל-אביב. סיפר יעקב קנטי: "עשינו לו חתונה יפה ושמנו כסף לשיכון לזוגות צעירים. היא ירדה איתו לאילת ואני חושב שבגללה גם עזב את תמנע והלך להיות מורה בבית-הספר התיכון שם". אורי היה מורה שנה וחצי ולימד גיאוגרפיה והיסטוריה בבית-הספר התיכון באילת.

למרות שהתחתן עם לנה, לא התגרש עדיין מהצבא. יותר נכון, הצבא לא רצה לתת לו גט סופי. באמצע שנת 1969 נקרא לצה"ל, התבקש להשתתף בקורס מיוחד אשר הכין קצינים מדריכים שישמשו כמדריכי חיילי הצבא הקונגולוזי. מהר מאוד למד אורי לוי צרפתית. היתה גם כוונה לשלוח אותו עם משלחת צה"ל לזאיר אבל אז אירע משהו שמנע את נסיעתו. בתום הקורס נטש אורי את הצבא.

האלוף

אורי לוי (קיצוני מ"שמאל) במדי נבחרת הג'ודו של אירגון הספורט האקדמי אס"א. יחד עם הצטיינותו בלימודים, היה אורי גם אלוף האוניברסיטה בג'ודו.

אז הוא צריך דירה לעצמו. הלכה ומכרה תכשיטים שתמיד החביאה בבית. בכריות ושכרה לו דירה יפה ברמת-אביב. כבר אז היא שילמה 400 לירות שכר דירה חודשי וזו היתה מזמן. עוד לפני המלחמה.

"אני יודעת שהוא רוצה לגור לבד, אבל מתבייש להגיד לנו." הצדיקה את עצמה. אורי היה ביישן, אף פעם לא ביקש בש"ביל עצמו כלום. הספיקו לו מכנסים פשוטים, חולצה וסנדלים. כל מי שביקר את אורי הסטודנט בדירתו ברמת-אביב, נתייחס במאות ספרים ותקליטים.

הוא אהב מוסיקת ג'ז במיוחד ובתקופה האחרונה צירף גם את הפופ אל תחביבו. הוא קרא את שפינוזה, אפלטון, אריסטו, דקארט. עומר כיאם, ספרות יפה על כל גווניה, הכל.

"צריך לפרק

את השרירים!"

אז, פרצה מלחמת ששת הימים. לפני המלחמה הוא הספיק עוד להיות מפקד המשמר פות שירות המילואים שלו עוד לפני שקיבל דרגת סרן. במלחמה קיבל פיקוד על פלוגה והשתתף בכיבוש חאן-יוניס. היה קלעי טוב. חבריו ליחידה סיפרו שהצטיין במיוחד בטיהור צלפים ערביים. אחרי המלחמה הפסיק ללמוד וירד לאילת. בתהלה עבד כמנהל כח-אדם של מכוניות הנחשת בתמנע. כדי להבין את העובדים והתפקידים השונים שלהם, עבד כל פעם במקום אחד הפועלים. כשנתבקש על-ידי חבריו להסביר את ירידתו לאילת,

הפושע

כשהוא בלתי מגולח, בגלל האבל על מות אמו, שמתה כשלושה שבועות לפני מעצרו, הובא אורי לוי אל בית-המשפט כחשוד בכך שהיה רוצח שכיר.